

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/263/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116201414
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7116201414.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Aleny Mikovej a JUDr. Zuzany Matyiovej v spore žalobcu D.. F. O., nar. 1. XX. XXXX, bytom T. 4, A., zastúpeného Mgr. Štefanom Jakabom, advokátom so sídlom Nerudova 9, Košice, za účasti intervenienta JFG14 s.r.o., so sídlom kpt. Jaroša 10/770, Košice, IČO: 47 086 564, zastúpeného Mgr. Štefanom Jakabom, advokátom so sídlom Nerudova 9, Košice, proti žalovanému D.. X. G., nar. XX. 7. XXXX, bytom O. XX, A., v konaní o ochranu osobnosti, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 30.4.2019 č.k. 15C/23/2016-168

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom zamietavom výroku a výroku o nároku na náhradu trov konania.

N e p r i z n á v a stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice I (ďalej tiež „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom uvedeným v záhlaví zastavil konanie proti intervenientovi JFG14 s.r.o. Košice, zamietol žalobu a žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd prvej inštancie rozhodoval o žalobe v spojení s jej úpravou na pojednávaní dňa 2.4.2019, ktorou žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť písomne a verejne sa ospravedlniť žalobcovi na facebookovej stránke reštaurácie „U troch ruží“ v znení: „Dňa 25.12.2013 som pridala na túto stránku reštaurácie U troch ruží text so znením: to je tá reštaurácia, kde varí bývalý prevádzkovateľ bitúnkov, kde nosili už zdochnuté kusy hovädzieho dobytku na ďalšie spracovanie“ pričom táto informácia bola nepravdivá, zasiahla do osobnostných práv žalobcu, ktorý varí v reštaurácii U troch ruží. Za zverejnenie nepravdivého príspevku sa ospravedlňujem“. Súd prvej inštancie vychádzal zo žaloby, v ktorej žalobca tvrdil, že zverejnením vyššie uvedenej informácie na facebookovej stránke reštaurácie „U troch ruží“ bola značnou mierou ohrozená jeho vážnosť a česť v očiach širokej verejnosti, hostí reštaurácie, a hlavne konkurencieschopnosť žalobcu, pretože žalobca je odkázaný na to, že hostia prichádzajú za účelom konzumácie jedla a spoločne s priateľkou vyvíjali všemožnú snahu podávať kvalitnú stravu. Žalovaný uverejnením nepravdivej informácie narušil základnú podmienku a to výber reštaurácie na obedy a večere spochybnením kvality jedla, čím znížil počet hostí a spôsobil pokles tržieb, čím mal zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu. Súd mal vykonaným dokazovaním zistené, že žalobca ako konateľ spoločnosti MABIT s.r.o. Košice v rokoch 2006 až 2011 prevádzkoval bitúnok v Zemplínskej Teplici, na ktorom sa utracovali zvieratá, mäso ktorých nebolo určené pre ľudskú spotrebu, činnosť bitúnku bola riadne kontrolovaná príslušnými úradmi, bezzávadnosť prevádzky a tovaru bola potvrdený aj záznamom osobitnej kontroly zo dňa 10.10.2007. V reštaurácii „U troch ruží“ pracoval ako kuchár a manažér. Z výpovede žalovaného súdu vyplynulo, že so žalobcom sa dlhodobo poznali, vypomáhal žalobcovi v jeho pracovnom uplatnení, pomohol mu získať bitúnok, ktorý prevádzkoval v Zemplínskej Teplici, vypomáhal mu aj s prevádzkou reštaurácie „U troch ruží“, v ktorej žalobca spolupracoval s P. U.. V čase, keď v reštaurácii nebol kuchár, na žiadosť žalobcu

odpracoval v kuchyni 150 hodín, no odmena na ktorej sa dohodli, mu nebola pred Vianocami vyplatená. Žalovaný nespochybňoval, že umiestnil sporné vyjadrenie na facebookovej stránke reštaurácie „U troch ruží“, čím len chcel poukázať na skutočnosť, že tam naozaj pracuje osoba, ktorá v minulosti na bitúnku prijímala už uhynuté kusy dobytká, čo on osobne videl, keď bol žalobcu navštíviť na bitúnku. Súd prvej inštancie vzal do úvahy výpovede svedkov, riaditeľa veterinárnej správy F. P. U. a štátneho veterinárneho lekára F. P. V. F. U., ktorý kontroloval činnosť bitúnku v Zemplínskych Tepliciach vypovedal, že prevádzka bola v súlade s platnými predpismi, produkované krmivá boli v poriadku, F. V., ktorý kontroloval zvieratá na bitúnku uviedol, že utracované zvieratá boli vždy kontrolované, väčšinou sa jednalo o podvýživované zvieratá, pričom výrobky z bitúnku slúžili ako krmivá pre spoločenské zvieratá, tieto krmivá boli v poriadku a pravidelne sa dodávali do zoologických záhrad, pre bezpečnosť, vojsko, neboli určené pre ľudskú spotrebu. Z uznesenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, odbor kriminálnej polície ČVS : ORP 199/1-VYS-KE-2014 zo dňa 28.2.2014 súd zistil, že uznesením bolo odmietnuté trestné oznámenie P. U., konateľky a spoločníčky JFG14 s.r.o, prevádzkujúcej reštauráciu „U troch ruží“, proti žalovanému vo veci podozrenia z prečinu ohovárania pre zverejnenie sporného textu na facebookovej stránke reštaurácie, z dôvodu, že nebola naplnená objektívna stránka prečinu ohovárania, keďže prejavy žalovaného neboli zásadne nepravdivé a jednalo sa len o kritiku proti neoprávnenému nakladaniu s uhynutým hovädzím dobytkom.

2. Súd prvej inštancie právne vec posudzoval podľa § 11, § 13 Občianskeho zákonníka zohľadňujúc ústavnoprávny rámec ochrany osobnostných práv vyplývajúcich z čl. 19 Ústavy SR, ako aj právo na slobodu prejavu v zmysle čl. 26 Ústavy SR. Uviedol, že nemožno priznať právo na ochranu osobnosti, ak jeho prejav je kritikou konania a zásahov proti spoločenským nešvárom. Zákon chráni osobnosť iného len v prípadoch najzávažnejšieho porušenia cti vo sfére občianskoprávných vzťahov, predmetom ochrany nemôžu byť menej závažné verbálne vyjadrenia alebo iné urážky, a nevyhnutnou podmienkou poskytnutia ochrany je to, aby tvrdý zásah do práva na ochranu osobnosti bol objektívne spôsobilý vyvolať ujmu u fyzickej osoby. Považoval za nesporné, že žalobca pôsobil ako konateľ firmy MABIT s.r.o., Košice, ktorá prevádzkovala bitúnok v obci Zemplínske Teplice v rokoch 2006 až 2011, keď výpoveďami svedkov F. U. a F. V. bolo zistené, že prijímané kusy hovädzieho dobytká boli v poriadku a opúšťali bitúnok len do prevádzok a na účel, na ktorý bolo v zmysle legislatívy povolené. Žalovaný svojim príspevkom na facebookovej stránke neuviedol nepravdivý údaj, ale vyslovil svoj názor voči neoprávnenému nakladaniu s hovädzím dobytkom, na ktorý mal ako bývalý zamestnanec reštaurácie a klient reštaurácie právo. Tento názor nepresiahol hranice primeranosti kritiky vo vzťahu k žalobcovi. Súčasne konštatoval, že sám žalobca nepreukázal žiadny konkrétny zásah do jeho osobnosti, bitúnok neprevádzkuje, pôsobí ako zamestnanec spoločnosti JFG14, s.r.o., Košice, ktorá prevádzkuje reštauráciu „U troch ruží“, a je štatutárnym orgánom spoločnosti MABIT, s.r.o., ktorej predmetom činnosti je mäsiarstvo a údenárstvo. Nakoľko vyjadrenie D. G. hodnotil ako primerane prejavovaný názor - kritiku, ktoré nebolo zásadne nepravdivé a v konaní nebolo preukázané, aby bola znížená dôstojnosť a vážnosť žalobcu v spoločnosti, žalobu o ochranu osobnosti zamietol. Súčasne poukázal na fakt, že pôvodne bola žalobkyňou v konaní aj P. U., neskôr G., prevádzkovateľka reštaurácie „U troch ruží“, ktorá vzala žalobu v celom rozsahu späť, v ktorom rozsahu bolo konanie právoplatne ukončené uznesením zo dňa 2.5.2017. Výrok o zastavení konania odôvodnil procesným úkonom žalobcu s odkazom na § 145 Civilného sporového poriadku (CSP). O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP prihliadajúc na plný procesný úspech žalovaného, priznal mu tiež nárok na náhradu trov v celom rozsahu proti neúspešnému žalobcovi.

3. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca, podľa obsahu odvolania napádajúc zamietavý výrok rozsudku a súvisiaci výrok o nároku na náhradu trov konania z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ Civilného sporového poriadku, teda že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f) a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h). Navrhoval, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a jeho žalobe vyhovel.

4. V odvolaní žalobca vyjadril nesúhlas so skutkovými závermi súdu o tom, že nepreukázal dostatočnú intenzitu zásahu a jeho existenciu, pretože presne popísal a uviedol, aký následok malo konanie žalovaného u klientov reštaurácie a vo vzťahu k jeho osobe, keď klesli tržby reštaurácie a on musel každému vysvetľovať, že nevarí žiadne zdochnuté mäso, a takéto sa nikdy v reštaurácii nepodávalo, nepodáva a podávať nebude. Tieto tvrdenia žalovaným vyvrátené neboli. Svedkovia potvrdili, že žiadny závadný dobytok hoc uhynutý, sa nikdy nedostal do žiadnej reštaurácie. Výrok žalovaného mal za

cieľ uraziť žalobcu a samotnú prevádzku a vyvolať dojem, že v reštaurácii „U troch ruží“ sa podáva mäso zo zdochnutého dobytku. Práve táto formulácia vyvolala v ľuďoch obavy o hygienickú a zdravotnú nezávadnosť pokrmov podávaných reštauráciou vďaka tomu, že osoba žalobcu v tejto reštaurácii pracuje. Predmetom podnikania spoločnosti JFG14, s.r.o., ktorá prevádzkuje reštauráciu „U troch ruží“, v ktorej pôsobí aj žalobca, je poskytovanie služieb stravovania širokej verejnosti. Preto by sa žalovaného hanlivé a nepravdivé výroky mali posudzovať prísnejšie. Žalobca zastával názor, že rozsudok zakladá precedens, a každý bude môcť napísať na webovú stránku poskytovateľa stravovacích služieb obdobný alebo rovnaký výrok, ak tento nie je zásahom do osobnostných práv. Akceptácia prezentovania výrokov spôsobom, ako to urobil žalovaný, dáva priestor pre nekalú súťaž a konanie v rámci konkurenčného boja. Výrok žalovaného je klamstvom, nepravdivým výrokom a výrazným spôsobom zasiahol do práva žalobcu.

5. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu zopakoval, že sa vyjadril, že v reštaurácii „U troch ruží“ pracuje človek, ktorý v minulosti prijímal na svojom bitúnku už uhynuté kusy hovädzieho dobytku, čo je pravda, keďže bol toho osobne svedkom. Tvrdil, že obhajca žalobcu účelovo, či z neznalosti opakovane uvádza, že sa vyjadril, že žalobca prijímal do reštaurácie uhynuté kusy dobytku, čo sa nezakladá na pravde, a tieto veci spolu vecne ani časovo nesúvisia.

6. Ďalšie vyjadrenia v odvolacom konaní podané neboli.

7. Odvolací súd v súlade s § 382 Civilného sporového poriadku vyzval strany sporu na vyjadrenie k aplikácii § 19b Občianskeho zákonníka o ochrane dobrej povesti právnickej osoby, v ktorej v súvislosti vyzval strany tiež na stanovisko k aktívnej vecnej legitímácii v spore. Strany sporu sa k výzve odvolacieho súdu nevyjadrili.

8. Výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie o zastavení konania nebol predmetom odvolacieho prieskumu, pretože nebol odvolaním napadnutý a nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods. 2,3 CSP).

9. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods.1 CSP a contrario, v rozsahu danom § 379, § 380 ods.1, 2 CSP z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Rozsudok je v napadnutých výrokoch vecne správny, z ktorých dôvodov ho odvolací súd podľa § 387 ods.1 CSP potvrdil.

10. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 18. júna 2020 o 10.25 hod. v pojednávacej miestnosti č. 202/II.posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v súlade s § 219 ods.1, 3 CSP.

11. Žalobcom uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli stranami prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1,2 CSP alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, 193 a 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

12. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je naplnený pri mylnej aplikácii právnych predpisov súdom na zistený skutkový stav, ktorá situácia nastáva v prípade, ak bol použitý iný právny predpis, než ktorý mal súd správne použiť alebo bol aplikovaný síce správny právny predpis, ale tento bol nesprávne interpretovaný, prípadne bol na zistený skutkový stav nesprávne aplikovaný, keď súd vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

13. V prejednávanej veci sa súd prvej inštancie dopustil nesprávnej aplikácie právnej úpravy na posudzovaný skutkový stav veci, čo však nemalo vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia, že nárok žalobcu v konaní nie je daný, preto jeho záver o zamietnutí žaloby je správny, z ktorých dôvodov odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu potvrdil v súlade s § 387 ods. 1 CSP.

14. Žalobca v konaní uplatňoval nárok na ochranu osobnosti fyzickej osoby podľa § 11 (Občianskeho zákonníka) OZ v spojení s § 13 OZ. Občiansky zákonník v § 11 priznáva každej fyzickej osobe právo na ochranu proti zásahom do jej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Ak určité konanie vykazuje zákonné znaky zásahu do ochrany osobnostných práv, má fyzická osoba podľa § 13 OZ právo domáhať sa upustenia od neoprávnených zásahov a právo na poskytnutie primeraného zadosťučinenia, alebo ak by sa toto nejavilo ako dostačujúce, má tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy. Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti fyzickej osoby je nielen to, že došlo k neoprávnenému zásahu, ale aj to, aby bol zásah objektívne spôsobilý privodiť ujmu, keď účastníkom tohto právneho vzťahu z ochrany osobnosti je fyzická osoba do osobnostných práv, ktorej bolo zasiahnuté, a subjekt, ktorý sa neoprávneného zásahu dopustil.

15. Otázkou, kto je v tom ktorom prípade subjektom ochrany, a kto je subjektom zásahu musí súd v konaní o ochranu osobnosti riešiť ako prednostnú, keď musí byť zrejmé, že tvrdené ohrozenie alebo porušenie práva sa dotýka žalobcu ako fyzickej osoby a tiež musí byť zrejmé, že označený žalovaný sa dopustil konania, z ktorého žalobca svoje nároky na ochranu osobnostných práv vyvodzuje. Obe zisťovania sú súčasťou skúmania vecnej legitímácie v konaní. Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, v rámci ktorého je jedna zo strán sporu nositeľom oprávnenia, je aktívne legitimovaná a druhá sporová strana je nositeľom právnej povinnosti, teda je pasívne vecne legitimovaná. Nedostatok vecnej legitímácie, či už pasívnej alebo aktívnej má za následok zamietnutie žaloby vo veci samej.

16. Skúmanie vecnej legitímácie vždy vychádza zo skutkových tvrdení ako sú obsahom žaloby vo veci samej, a ako vyplývajú z ďalších vyjadrení sporových strán, či ďalších dôkazov, ktoré skutkové zistenia následne súd právne hodnotí a zisťuje, či zo skutočnosti tvrdených žalobou vyplývajú práva a povinnosti, s ktorými zákon spája zodpovednosť žalovaného za tvrdený zásah do práv žalobcu, ktorých ochranu si v súdnom konaní uplatňuje. Základ žalobcových tvrdení spočíva v tom, že vyjadrenie žalovaného na facebookovej stránke reštaurácie, „U troch ruží“ : „to je tá reštaurácia, kde varí bývalý prevádzkovateľ bitúnkov, kde nosil už zdochnuté kusy dobytky na ďalšie spracovanie“, v ktorej reštaurácii je žalobca zamestnaný a ktorú podľa vlastných tvrdení aj manažuje, mali v značnej miere ohroziť jeho profesionálnu česť, spochybníť konkurencieschopnosť reštaurácie, kvalitu jedla, znížiť počet hostí, spôsobiť pokles tržieb. Žalobca uvádza, že žalovaný mal znevážiť česť, dôstojnosť a kvalitu podávaných jedál, keď bolo nutné vysvetľovať klientom, že sa v reštaurácii nevarí žiadne zdochnuté mäso, také sa nikdy nepodávalo a podávať ani nebude.

17. V danom prípade vyjadrenia žalovaného nepredstavujú vyslovenie názoru, či postoja na sortiment a kvalitu ponúkaných jedál, ale skutkové tvrdenia o tom, kto pracuje v reštaurácii „U troch ruží“, s ktorými vyjadreniami žalobca spája ako následok zneváženie samotnej reštaurácie a ňou poskytovaných služieb. Na takýto následok v konečnom dôsledku poukazuje aj sám žalobca v žalobe, keď dôvodí, že sa znížila ich konkurencieschopnosť, údajne došlo k zníženiu návštevnosti, poklesu tržieb. Uvedené skutkové tvrdenie žalovaného bez ohľadu na svoju pravdivosť bolo v okolnostiach ďalších kritérií (použitie výrazové prostriedky, sledovaný účel, celkový dojem z poskytnutej informácie) spôsobilé vyvolať ujmu na dobrej povesti reštaurácie, čo malo vyplývať z údajného poklesu návštevnosti a tržieb, ktorý následok však nie je zásahom do osobnostných práv žalobcu. Vyznenie textu navodzovalo dojem, že v reštaurácii by sa mali podávať jedlá pochybnej kvality a v kontexte vyjadrení žalovaného to bolo zrejme aj jeho cieľom. Vyjadrenie žalovaného vzhľadom na použité výrazové prostriedky, z ktorých vyplýva, že v reštaurácii varí niekto, kto prevádzkoval bitúnok so zdochnutými zvieratami, predstavuje expresívne podanie informácie, ktorá môže vzbudiť pochybnosti o povahe reštaurácie u jej návštevníkov. Uvedené tvrdenie žalovaného sa teda nepochybne dotýkalo samotnej reštaurácie „U troch ruží“, prevádzkovanou spoločnosťou JFG14, s.r.o., ktorej žalobca nie je konateľom ani spoločníkom. Aj keď žalobca uvádzal, že bola osobne zasiahnutá jeho česť, dôstojnosť, súčasne tieto svoje vyjadrenie podáva len v kontexte toho, že musel klientom vysvetľovať, že v ich reštaurácii sa žiadne mäso zo zdochnutého dobytky nepodávalo, nepodáva a podávať nebude. Následky vymedzované žalobcom v žalobe a v jeho ďalších vyjadreniach sa dotýkajú chodu a postavenia reštaurácie „U troch ruží“, čo napokon aj sám žalobca

zdôrazňuje v odvolaní s tým, že výroky žalovaného mali v ľuďoch vyvolať obavy o nezávadnosť pokrmov podávaných reštauráciou, že rozsudok by znamenal, že každý bude môcť napísať na webovú stránku poskytovateľa stravovacích služieb obdobné výroky, a ide o priestor pre nekalú súťaž medzi poskytovateľmi stravovacích služieb. Obsahom podaní žalobcu nie sú žiadne skutkové tvrdenia, ktoré by spadali pod zásah do cti a dôstojnosti žalobcu ako fyzickej osoby, ale naopak, tieto sa dotýkajú zásahu do dobrej povesti právnickej osoby - prevádzkovateľa reštaurácie.

18. Podľa § 19b ods. 1,2 OZ právnické osoby majú svoj názov, ktorý musí byť určený pri ich zriadení. Pri neoprávnenom použití názvu právnickej osoby sa možno domáhať na súde, aby sa neoprávnený užívateľ zdržal jeho užívania a odstránil závadný stav; možno sa tiež domáhať primeraného zadosťučinenia, ktoré sa môže požadovať aj v peniazoch.

19. Podľa § 19b ods. 3 OZ odsek 2 platí primerane aj pre neoprávnený zásah do dobrej povesti právnickej osoby .

20. Nie je spochybnené, že napadnutý výrok žalovaného bol umiestnený na stránke, ktorá definovala reštauráciu „U Troch ruží“. Dobrá povesť právnických osôb je chránená rovnakým spôsobom ako ich názov podľa § 19 ods. 3 OZ. Ochrana poskytovaná právnickým osobám, ochrana dobrej povesti poskytovaná právnickým osobám v oblasti súkromného práva, sa rovná ochrane práv fyzických osôb z titulu ochrany ich osobnosti. Aktívne legitimovaným subjektom v takom prípade je právnická osoba, do povesti ktorej bolo zasiahnuté, v danom prípade spoločnosť JFG 14, s.r.o ako prevádzkovateľ reštaurácie „U Troch ruží“. Žalobca vyjmuč následky na chode reštaurácie v žalobe neuviedol žiadne také skutočnosti, ktoré by bolo možné podradiť po hmotnoprávnu úpravu o ochrane oprávnených záujmov fyzických osôb podľa § 11 OZ. Nie je vylúčené, aby ujmu okrem samotného podniku, ktorého dobrá povesť mala byť poškodená, utrpel v tejto súvislosti aj jej zamestnanec. Takéto skutkové okolnosti však musia byť už obsahom žaloby, v ktorom je vymedzený okruh rozhodujúcich skutočností posudzovaných súdom pri zisťovaní, či žalobca je alebo nie je nositeľom oprávnenia vyplývajúceho z hmotného práva a či je jeho nárok dôvodný. Tvrdený zásah do cti a dôstojnosti žalobcu odôvodnil len skutočnosťami vzťahujúcimi sa k postaveniu a dobrému menu reštaurácie“, ktorá ochrana prináleží podľa § 19b OZ iba právnickej osobe. Žalobca preto v konaní nepreukázal, že je nositeľom práv, ktorých ochrany sa v konaní domáha, a nedostatok jeho aktívnej vecnej legitimácie nutne vedie k zamietnutiu žaloby. Aj keď súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, v konečnom dôsledku to nemalo vplyv na vecnú správnosť jeho rozsudku, ktorý bol z dôvodov nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu potvrdený podľa § 387 ods. 1 CSP.

21. Zákonu zodpovedajúce je tiež rozhodnutie súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania vo vzťahu medzi stranami sporu podľa § 255 ods. 1 CSP, keď procesne neúspešný žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a tento nárok prináleží v plnom rozsahu úspešnému žalovanému.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP prihliadajúc na procesnú zodpovednosť strán za výsledok sporu. Odvolateľ bol v konaní pred odvolacím súdom neúspešný, nevzniká mu preto právo na náhradu trov konania, procesne úspešnému žalovanému nevznikli žiadne trovy, o výške ktorých by bolo potrebné rozhodovať, z ktorých dôvodov odvolací súd nepriznal žiadnej sporovej strane náhradu vzniknutých trov.

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).